

Nu este greu să fii Petre Brâncuși. Este greu să devii Petre Brâncuși și cu atât mai dificil să scrii despre el, atunci când nu mai este printre noi. Și eu am trăit anii când el mi-a fost profesor de istoria muzicii la Conservatorul „Ciprian Porumbescu” din București, iar peste ani, Director al Operei Române, unde eram prim solistă. Maestrul Brâncuși, indiferent de funcțiile pe care le-a ocupat dealungul vieții, a fost un formator de destine umane și artistice. Sever cu blândete, exigent, corect, punctual, având o pregătire artistică solidă, fiind dascăl, muzicolog, compozitor, rămănea în același timp nu doar gata să te asculte, să te aplaude, să se bucure alături de tine, ci și să-ți spună adevăruri uneori crude, dar atât de necesare unui artist. Petre Brâncuși rămănea pentru toți cei care l-am cunoscut, un model greu de urmat, dar sigur de admirat. Iată câteva motive pentru care am așternut aceste câteva opinii ale mele legate de personalitatea muzicianului și profesorului Petre Brâncuși.

Eugenia MOLDOVEANU

Simpozionul Național Prof. univ. dr. muzicolog Petre Brâncuși

Ediția a V-a, 27 mai 2007, Târgu-Jiu

Editura MĂIASTRA

2007